

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De eo quod usq[ue] ad illud patie[n]ter sustinuerat d[omini]s postq[aum]
aut[em] tot ho[m]i[n]es acceper[un]t de sp[irit]u Moysi, murmurante[m]
p[opulu]m percutere cœpit, et in cuius rei figura istud ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

LXVIII RUPER. ABBA. DE GLORIF. TRINI.

Psalm. 8. dñi nostri Iesu Christi, quia non solū minoratus est: paulomiratus ab angelis, ueg̃ etiam minor uifus est Moyle & oibus pphetis. Lōge supra formā illā, in qua super terrā uifus & cū hoībus cōuersatus est, supra formā serui, in qua potuit etiā crucifigi, sunt ea quae testifica-

Iohan. jē mur de iōpo scdm scripturas ueritatis, scripturas in primis huius Moyfi. Qd sciens iōpe, cum de aduentu spūs sancti loqueret, dixit: Ille me clarificabit, quia de meo accipiet, & annūcias bit uobis. Statimq; subiunxit. Or̃nia quae habet pater, mea sunt. Propterea dixi, qd de meo accipiet, & annūciabit uobis. Quid nam est, quod ait, oia quae habet pater, mea sunt: nisi ac si diceret, oēs scripturæ, quas utiq; cōdidit pater, p nuncios suos Moysen & pphetas ali os, in me tendunt? Cū ergo spūs ueritatis faciet uos intelligere qppiā eoz, quae scripta sunt de me in lege & pphetis & psalmis, hoc plane erit accipere de meo, & annūciare uobis, atq; hoc agēdo ille me clarificabit, scilicet apud uos & apud oēs qd credēr sermonibus uestris dū maiora sentieris, quā nūc de meo supra id qd nūc uidetur in me, aut ex me auditis.

Lucæ. 24 ¶ Quomodo suscitatum fuerit super dominum Christum hoc mysterium huius pastoris, in eo, quod septuaginta viros vt de spiritu eius daretur eis, congregare iussus est ad ostium tabernaculi fœderis. Ca. III.

Moyses cons. Gitur Moyses cōgregans septuaginta viros de senioribus Israhel, qd nouerat iōpe, qd senes essent & magistri, ad hoc ut de spū suo daref eis in ministerio, signifi cat dñm nřm Iesum Chrm, qd disciplos quos elegit notos habes qd senes essent id est, fidē haberēt, in qua testimoniu (ait Ap̃l's) cōsecuti sunt senes, id ē, sancti p̃res, iccirco cōgregauit ut participes eos faceret spū sui qd in iōpo est: nō ad mensurā sicut in qlibet sc̃ō, sed (sicut ait ap̃l's) quia in iōpo habitat plenitudo diuinitatis corporaliter. Do

Colofi. 12 cet nos hoc colubā illa, quae baptizato eo uisa est descendēs in eū, sicut Lucas manifestius

Heb. 11. sribit, quia apertū est ccelū & descēdit spū sanctus corporali species, sicut colubā, in iōpm. Nimirū & illa corporalis species quiddā totū integrū atq; indiuiduū: & istud Ap̃l's dictum: quia in iōpo habitat plenitudo diuinitatis corporaliter, hoc afterl, quia spū sc̃ū huic nō ad mensurā datus est, sed totus in iōpo est, totus in iōpo manet, cū oibus donis suis: sicut corporal species colubā tota in eū descēdit cū oibus mēbris suis, nō qd tunc spū sanctus in illo esse uel manere cōperit, sed qd in eo eset, qd in eo materer, tali specie demonstravit. Deniq; si de natura eius humana recogitet aliquis, certū est, quia manet in eo spū sanctus ab initio cōceptionis, qppē quē de spū sancto uirgo intemerata cōcepit. ¶ Si aut̃ de diuina natura sermo sit, stultū est ambigere, utrū in filio spū sanctus sit cū & pater & filius & spū sanctus una substantia sit, nullo loco separabilis, nullis accidētibus permutabilis. Vbi iste legislator & benedictiōnēs dator, viros istos cōgregauit, ut de spiritu suo daret eis: Ad ostium tabernaculi fœderis, & ibi stare secū fecit. Qd est ostium tabernaculi, coelestis tabernaculi, nō manufaciū: Non em̃ ignotū esse debet aliud esse tabernaculū, qd fixit deus & nō homo. Et aliud, qd iubēte deo scdm exemplar illius fixit homo, iubente (inquā) & dicente deo. Inspīce & fac scdm exemplar, qd tibi in mōte monstratū est. ¶ Quod ergo est ostium coelestis tabernaculi, nisi passio dñi nostri Iesu Chri, in qua patefactū est latus eius lācea militis, unde sanguis & aqua, pfluxit? Non em̃ aliud nouimus ostium, neq; aliunde, nisi per fidē huius sacramēti, est nobis introitus, siue transitus in locū tabernaculi admirabilis usq; ad domū dei.

Psalm. 41 Ad illud quidē ostium om̃es adducimur, om̃es quicunq; in Chro Iesu baptizati sumus, nam in morte ipsius baptizati sumus (ait Ap̃l's) & ibi spiritū sanctū accipimus. ¶ Sed pulchrū est hic illos primores viros attendere: quos tunc præsentialiter adduxit, dicens inter cate

Exo. 27. ra, subleuat̃ in ccelū oculis, quos dedisti mihi custodiui, & nemo perire ex eis nisi filius p̃ditionis. Quō stare fecit eos secū: V os estis (ait) qui permanistis meū, & ego dispono uo

Johan. 17. bis, sicut dis̃positus mihi pater meus regnū. Ita steterunt cū eo ad ostium tabernaculi non dico septuaginta uiri, immo uiri iam centū & uiginti, qd descendit dñs, & auferens de spū Chri, tradidit eis, qd factus est repente de ccelo sonus tanq; aduenientis spiritus uehemētis, & ap

Rom. 6. paruerunt illis dispertitiae linguae tanquam ignis. ¶ Be eo quod vsc̃ ad illud patienter sustinuerat dominus: postquam autem tot homines acceperunt de spiritu Moyfi, murmurātem populum percutere cōp̃it,

Lucæ. 22 z in cuius rei figura istud contigerit, Caput. III.

M ultū

ET PROCESSIONE SAN. SPI. LIB. VI LXIX

Vltum ad rem pertinet, cōsiderare, que uel qualia cōtigerunt populo illi, postq; acceperunt de spiritu Moyſi, & pphetauerunt, nec ultra cestauerunt illi lxx. ui- ri: iam antea tentauerant dñm multis uicibus, & male locutū fuerant in iſis bñ; ficijs dei, nec eñ fine murmuratione quicq; petierunt. Sic incipientes. Quid bi- bemus? Et itez murmurantes dixerunt. Vtinā mortui essemus p manū dñi in terra Aegy- ptī, qñ sedebamus sup ollas carniū, & comedebamus panes in saturitate. Patiēter sustinuit eos dñs murmurantes, & male loquentes, cū diceret Moyſes ad dñm. Quid faciā pplo hu- ic? Adhuc pauxillulū, & lapidabit me. Tanta erat duritía ceruicis illorū, ut iam sic timeret Moyſes, nec tñ dñs aliqua illos per semetipm plaga pcussit, niſi qđ Moyſes, ppter reatum uituli, quē fecit Aaron, ultro & iniußus præcepit filiis Leui, & occidit unusquisq; frēm & amicū & proximū suū, cecideruntq; in illo die uiginti tria milia. Ver illic Moyſes, p dño zelatus est. ¶ Nos aut de eo nunc agimus, qđ dñs p Moyſe iratus est. Hoc nusquam uel di- cū uel factū reperitur, anteq; accepto de spū munere diuisuo, pphetaerūt ut homies, sed extunc, quia nō cessauit eoz murmuratio cōtra Moyſen, audiens dñs iratus est, ita ut foro rem eius in primis operaret cadēs lepra quasi nix, & pp̄lm percussit furor dñi plaga magna nimis: & oēs (inquit) hoies qui uiderunt maiestatē meā & signa quæ feci in Aegypto, & in solitudine, & tentauerunt me iam per decē uicēs, nec obedirent uoci meā, nō uidebunt terram p quaūraui patribus eoz, nec quisquā ex illis qui detraxerunt mihi intuebitur eā. Et ita factū est. Quosdam ex illis terra deglutiuit, quosdam ignis cōlumpfit, quidā à fer pen- tibus perierunt, & oīs illa generatio, quæ exierat de Aegypto à uiginti annis & supra, præ ter Iosue & Caleph filium Iephone, uarijs cladib; consumpta, & in deserto prostrata est. Quid hoc sibi uult, quod non ante sed post diffusionem spiritus Moyſi, tam terrible fuit super illos iudicium sue ira dei? Nam hæc omnia (inquit Apostolus) in figura contingē- bant illis, & proinde diligentius querere debemus, quid per istam dispensationem tempori- ris, præfiguratum fuerit.

Be eo quod phariseis dicentibus, hic nō ejicit demones nisi in Beelzebub prin- cipe demorum, respondebit dñs: Qui aut dixerit verbū cōtra spiritū sanctū, non remittetur ei neq; in hoc seculo neq; in futuro, & quod illa res gesta in figura con- tingerit huius iudicii.

Caput .V.

Du m̄ questioñi sue capitulo huic intendēt, simulq; audimus Ap̄lm dicentē j. Cor. 2 nos aut sensum Ch̄i habemus, ecce sensus eiusdē Ch̄i nobis dignater occurrit in uerbis istis, que phariseis r̄ndit, quia dixerunt. Hic nō ejicit dæmones, niſi in Beelzebub principe dæmoniorū. Et si ego (inquit) in Beelzebub ejicio dæmo- nes, filij ueſtri in quo ejiciūt. Ideo ip̄l̄ iudices ueſtri erunt. Pauciſq; interpositis, ideo dico uobis (ait) orñe peccata & blasphemia remittet hoībus: spū aut blasphemiat nō remittet. Et qcūq; dixerit uerbū cōtra filiū hoīs remittet ei. Qui aut dixerit cōtra spū sanctū, nō re- mittet ei, neq; in hoc seculo neq; in futuro. In uerbis (inq;) istis sensus Ch̄i nobis occurrit, dū p̄scripto intēdimus capitulo de causa Moyſi, cur nō ante sed postq; de spū eius datū est, lxx. uiris murmuratibus atq; detrahētibus, deus iratus ē, & nō peccat, sed ira eius ascēdit sup eos, & terribiliter modis diuersis (sicut supradictū ē) cōlumpfit eos. ¶ Dicamus ergo: Quā diu dñs nō Iesus Christus solus uidebat suūmet testis, quasi iure uidere parvipēdi à dicenti bus. Tu de te ip̄o testimoniuū phibes, testimoniuū tuū nō est ueg: quis ecōtra ueraciter r̄nde re posset, & si ego testimoniuū phibeo de me ip̄o, testimoniuū meū ueg: est, quia scio unde ue- ni & q̄ uado, tā diu iusta patiētia p̄ctū eoz remissibile ē: iudicavit, dicens eis. Quicq; dixe- rit contra filium hominis, remittetur ei. Possunt em̄ adhuc de ignorantia excusari: iccirco cum pateretur dixit. Pater, ignosce eis, non enim sciunt quid faciunt. Vbi autem spiritus sanctū, ad testificandum uenit, secundum quod ip̄e promisit, dicens: Cum autem uenerit paracletus, quem ego mittam uobis à patre spiritū ueritatis, qui à patre procedit, ille testi- monium perhibebit de me, & uos testimonium perhibebitis: iam ex tunc excusationem non habuerunt de peccato suo, & hoc prospiciens. Qui autem (inquit) dixerit contra spiritū sanctū, non remittetur ei, neque in hoc seculo, neque in futuro. Et ita fa- cūt, Non enim ante, sed postquam spiritū sanctū misit discipulis suis, & illi qui fuē-

Murmura &
rēcatōes ludæ
orū cōtra deū
Exo. 15
Ibidem. 16.

Exo. 32

Num. 12
Num. 14

Plagæ Iudeo.
Num. 15
Num. 21

J. Cor. 10

J. Cor. 2

P̄tā Iudeorū
in filiū, minus
punītū sunt q̄
p̄tā eoz post
datū Ap̄lis sp̄i
ritū sanctū
Iohan. 8

Lucas. 43
Iohan. 15

Mat. 12